

Intusschen verschillen wij omtrent een kardinaal punt. Gij spreekt van een bepaald *persoonlijk* lidmaatschap en ik denk aan een club-lidmaatschap van f 0.25 de persoon. Voorwaar geen gering verschil. Volgens u is dus de voetbalbond nu op dezelfde wijze ingericht als de cricketbond, iets wat ik niet begrepen heb uit het op de vergadering genomen besluit. De reden dat de A. V. V. den Bond meende te moeten verlaten was, dat zij niet wist waar de kolossale bijdrage voor den Bond in hare kas te vinden zou zijn.

Deze en ook nog andere quaestien zijn verre van duidelijk. Daarom zult gij het met mij eens zijn, dat het meer dan wenschelijk is, nog eens een vergadering van den Voetbalbond bijeen te roepen, waarop de punten van verschil kunnen worden ter sprake gebracht.

Ik eindig met te verklaren, dat het mij veel genoeg doet dat gij de moeite hebt genomen om ook uwe denkbeelden in de *Ned. Sport* te ontwikkelen, daar wrijving van gedachten noodzakelijk tot een goed einde moet leiden. Met de meeste hoogachting blijf ik als steeds uwe

H. E. P. COOPS.

Engeland.

Alle twaalf clubs van de Football League waren II. Zaterdag in het veld.

"The topic" van de zes matches was zeker de wedstrijd tusschen Everton en Aston Villa. Na een heeten strijd slaagde Aston Villa er in om een einde te maken aan Everton's voortdurend succes en de match was drawn (2-2).

Preston North end had weer veel last met zijne oude taaie tegenstanders, Accrington. Geruimen tijd stonden de kansen gelijk, met één goal ieder, totdat Preston North end in de laatste 10 minuten 2 goals maakte en ten slotte met 3-1 won.

Notts won van Westbromwich Albion met 3-2. Of hier de sterkste partij wel de overwinning behaalde is zeer aan twijfel onderhevig, want Notts speelde erg gelukkig.

Sunderland en Blackburn Rovers speelden een zeer vinnigen strijd, die eindigde met een magere overwinning van de Rovers met 3-2. Zooals gewoonlijk, waren de Sunderlanders weer erg woest en een paar spelers werden gekwetst, hoewel niet ernstig. De Rovers hadden een Schotschen goalkeeper opgezocht, die hun nog al goed bevalen schijnt te zijn.

De Bolton Wanderers sloegen Burnley met 2-1, terwijl Derby County, dat maar steeds onderaan de lijst blijft van de Wolverhampton Wanderers met 5-1 verloren.

Lawn Tennis

Lawn-Tennis.

De gemeenteraad van Trier heeft dezer dagen met 10 tegen 7 stemmen besloten een stuk gemeentegrond enkele uren per dag beschikbaar te stellen voor *lawn-tennis*. De voorstemmers meenden, dat het goed was een spel te bevorderen, waarbij ook jonge meisjes krachtige lichaamsbeweging konden hebben.

De tegenstemmers verklaarden, dat naar Deutsche zeden en gewoonten en beschouwing, meisjes in de huishoudingen niet op het tennisveld beweging moesten zoeken. In Engeland mocht dat anders zijn, maar de Duitschers konden den Engelschen zulke liefhebberijen overlaten, gelijk meer zonderlingheden. Het was reeds erg genoeg dat de Deutsche meisjes 's winters waren gaan schaatsenrijden; men behoefde nu niet voor den zomer het tennis spel daarbij te voegen.

(Opr. Haarl. Ct)

Regelen.

Van de 621 kegelaars, die hebben deelgenomen aan den wedstrijd, uitgeschreven door het bestuur van het sportterrein de Phoenix, te Haarlem, welke wedstrijd van 9 September tot Zondagavond voortduurde, hebben de volgende de prijzen behaald:

1e prijs C. v. Breemen, te Haarlem, 70 p.; 2e pr. v. Dapperen, te Haarlem, 69 p.; 3e pr. Goederson, te Amsterdam, 68 p.; 4e pr. van Eeghen, te Haarlem, 67 p.; 5e pr. J. F. Brinkman, id., 67 p.; 6e pr. B. Brinkman, id., 67 p.; 7e pr. Buys, te Amsterdam, 66 p.; 8e pr. H. v. Breemen, te Haarlem, 66 p.; 9e pr. W. Mulier, id., 66 p.; 10 pr. J. de Jonge, id., 64 p.; 11e pr. L. Simons, id., 64 p.; 12e pr. Koelewijn, id., 64 punten.

Holven

Antwoord aan den Amateur Kolfbroeder.

De geachte inzender van de repliek op mijn vorig schrijven in dit blad, is blijkbaar iemand met wien men praten kan. Ik leid dat vooral af uit zijne onderteekening, omdat hij zich noemt een *amateur-kolfbroeder*. Zie, mijn waarde heer, op het hooghouden van dien titel komt het hier juist aan. Waar u — wat overdreven voorzeker — spreekt van een kanker welke sinds jaren (!) aan den Ned. Kolfbond knaagt, daar legt u voor een goed deel den vinger juist op de wonde, alleen reeds

door u te noemen een *amateur-kolfbroeder*. Dát is het wat velen onder de niet-boerenkolvers hindert, nl., dat vooral de kolvers van het platteland zich te veel als broodkolvers aanstellen. Men ziet dit spreken uit hun houding op de wedstrijden, waar zij meesal stilletjes in de baan zitten, terend op een glaasje water en melk en dikwijls met hun boterhammetjes in den zak; men ziet dit in het feit dat zij hunne prijzen meest altijd in geldswaarde uitloven, en zij gaan daarin zoo ver, dat een der afgevaardigden van zeker dorp in Noord-Holland op de Bondsvergadering te Gouda zelfs durfde voorstellen of in overweging geven, om ook de Bondsprijzen voortaan in geld en niet in kunstvoorwerpen of dergelijke te doen bestaan; en men ziet dit eindelijk ook hieruit, dat verreweg de meeste dorpsverenigingen eenvoudig voor de eer, om den Bondswedstrijd bij hen te houden, bedanken, maar niettemin trouw de wedstrijden elders bezoeken en daar hun uiterste best doen om de prijzen machtig te worden.

Nu zegt u wel: niet alle kolvers zijn logés voor het Amstel-Hotel, en ook is het waar, dat het kolfspel te edel en te schoon is, om er niet alle zorg en attentie aan te wijden; maar hoe waar het ook is dat ieder vrij blijft hoe hij wil uitgaan en wat hij wil verteren, en hoezeer ook ieder zijn best moet doen om zoo goed mogelijk te spelen — toch is het óók waar, dat vooral de jaarlijksche Bondswedstrijd een feest is, een feest voor alle kolvers die daaraan deel kunnen nemen. Dat in het oog houdend, moeten ook allen zooveel mogelijk werkelijk deelnemen aan het feest, vroolijk zijn en amicaal, deelnemen aan het feestmaal, mede genieten van wat er te genieten wordt geboden. Dán is het pas een kolffeest en tevens een feest voor de kolvers. Zóó opgevat en toegepast zal elke kolver met genoeg terugzien op het gevierde en met verlangen gaan uitzien naar het te vieren feest; dán kweekt het edele kolfspel vriendschap, dán verbreedt het!

En nu wensch ik u te vragen, waarde amateur-kolfbroeder, of iets van dat alles te vinden is onder het gros der dorpers-kolvers? Of het niet waar is dat zij 't liefst om geldprijzen kolven, of het ook niet waar is vooral, dat zij steeds te gast gaan en nooit gastheeren willen of kunnen zijn. Spanbroek heeft in dit opzicht eene gunstige uitzondering gemaakt, maar ik geloof bijna dat De Vier Eenen dit meestendeels te danken hebben aan hun waardigen Voorzitter. Maar dat Spanbroek het omgekeerde doet van andere verenigingen door *niet* uit te gaan en *wel* te ontvangen, dat kan men wel niet kwalijk nemen, maar prijzen doen de kolvers het toch evenmin. Ik wees er immers in mijn vorig schrijven reeds op, hoe velen het zelfs eenigszins euvel opnemen, dat Spanbroek nog nergens is geweest. Want dit is de bedoeling niet van den kolfbond. Al de Leden-Vereenigingen zouden om beurten den bondswedstrijd bij zich ontvangen, en ieder moet er een eer in stellen dat te doen; doch evenzeer moeten allen deelnemen en kunnen deelnemen aan dien wedstrijd, waar hij ook is.

Kan dat echter gebeuren in ieder dorp van Noord- of Zuid-Holland? Men stelle zich eens voor, dat te Spanbroek zooveel kolvers uit Zuid-Holland waren opgekomen als bijv. te Goes, waar er zestien kwamen uit Gouda, tien of elf uit Schiedam, drie uit Boskoop, zes of zeven uit Dordt enz.

Wil men er echter een wedstrijd van maken voor Noord of Zuid, *à la bonne heure*; maar dan ook een afscheiding bewerk, zooals nu reeds in wording is, of wel zich tot de steden bepaald, en aan de dorpen niet langer de eer en het voorrecht gelaten om lid te zijn van den Nationale Kolfbond en voor een onnoozele f 10 per jaar het recht te hebben om elders prijzen te gaan winnen en zelf nooit den Bondswedstrijd te houden!

16 Oct. '90.

Atletiek.

Internationale Hardlooperijen te Amsterdam.

Werden in ons vorig nummer slechts de winners van de wedstrijden genoemd, thans willen wij een eenigszins uitvoeriger verslag daarvan geven.

De jury bestond uit de volgende heeren:
C. A. A. Dudok de Wit . . . Rechter en regelaar der voorgiften.
B. G. J. Blancke Scingever.
Mr. C. A. Beels
Ary Prins, van Hamburg } . . . Tijdwaarnemers.
F. Hart Nibbrig
Anton J. Abspoel Rondenaanwijzer en nummerbord.

De baan was over het algemeen goed, doch de bocht bij het middenterrein veel te zacht. De 100 meter baan was goed.

Ingeschreven waren voor:

I. Openingsprijs. 100 Meter. 1e Prijs: Zilveren Medaille; 2e Prijs: Bronzen Medaille.

1 C. Schröder,	Amsterdam.
2 Otto Trautn,	Sportclub Germania, Hamburg.
3 Forward,	Haarl. F. Cl., Haarlem.
4 R. Beekman,	Amsterdam.
5 J. W. Spinks,	Sparta-Club Haarlem, Bennebroek.

6 J. A. van den Broecke,	Amsterdam.
7 Joh. J. Meyer,	R. C. & F. C. Concordia, Rotterdam.
8 F. Hond,	Amsterdam.
9 A. E. Mc. Innes,	Athletic-Club Hull.
10 R. M. Schut,	H. F. C. Haarlem.
11 Eugène Demunck,	Sport Pédestre, Brussel.

In de eerste afdeeling van 1-5 namen allen deel behalve No. 6. Trautn liep flink en stevig en werd gevolgd door Spinks; Forward was nummer drie en liep ook niet slecht ofschoon 2½ meter achter Spinks.

Beekman en Schröder kwamen voor het eerst uit en bleken niet opgewassen te zijn tegen de anderen, daar zij dadelijk achter waren en achter bleven. Trautn passeerde als no. 1 de eindstreep in 11 seconden, terwijl Spinks met 1½ meter verschil 11½ sec. voor nodig had.

In de tweede afdeeling kwamen no. 8 en 10 niet op.

Meyer, de Hollander, moest dus tegen 2 buitenlanders strijden, alle hoop was dus op hem; alle startten goed. Innes is voor met Demunck. Meyer is drie. Op ongeveer 60 meter spurt Meyer en onder geschreeuw der toeschouwers: „haal op Meyer“ loopt hij de anderen voor en passeert als no. 1 de eindstreep in 11½. Innes gebruikte echter den zelfden tijd, daar hij geen halven meter achter was. Demunck met bijna een meter verschil derde.

II. Kampioenschap. 1 Eng. mijl. 1e Prijs: Gouden Medaille; 2e Prijs: Zilveren Medaille; 3e Prijs: Bronzen Medaille.

Ingeschreven waren:

1 Otto Möller,	Sportclub Germania, Hamburg.
2 Distance,	Leiden.
3 C. F. Jibben,	Voetb. Ver. Amsterd., Amsterdam.
4 J. Scheltema,	Leiden.
5 Georges Murray,	Sport Pédestre, Brussel.
6 P. L. A. v. d. Steen,	Haarlem.

Jibben, die de concurrent voor de buitenlanders zou zijn, kwam helaas in dit en al de nummers, waarvoor hij had ingeschreven, niet uit. Murray, een van België's beste loopers, kwam ook niet op 't appél.

Möller zou dus waarschijnlijk een gemakkelijke overwinning hebben, daar Distance, hoewel een goed looper, niet in aanmerking kwam om Duitschlands kampioen te slaan, en de anderen nog nieuwelingen waren.

De start was goed. Distance nam de leiding, gevolgd door Möller, v. d. Steen en Scheltema. Iedereen roemde Möller's loop, daar deze vooral uitkwam tegenover den stijl van de anderen.

Peters behield de leiding, terwijl Scheltema en Möller van plaats verwisseld hadden; in de 2e ronde nam v. d. Steen de leiding op zich, terwijl Distance en Scheltema de streep te gelijk passeerden.

Bij het ingaan van de derde ronde zijn allen vlak bij elkaar, zoodat geen 3 meter verschil is tusschen van der Steen en Möller. Als de 4e ronde ingaat, loopt Möller Scheltema voorbij om hem voor altijd (op dezen wedstrijd) den rug te keeren. De pace wordt wat harder en men kan zien, dat zij de krachten tot het laatst bevaald hebben. Daar wordt de bel geluid en nu gaat het er van door. Distance met een meter of 5 de leiding voor v. d. Steen, daarachter Möller met ongeveer één meter verschil. Nu op het rechte einde langs het middenterrein gekomen, zet Möller op. V. d. Steen schijnt zich niet voorbij te laten loopen, want hij blijft met Möller op één lijn.

De afstand tusschen hen en Distance wordt kleiner, maar eindelijk begint Möller met zijn eindspurt en vliegt als het ware voorbij Distance, om den afstand zoo groot mogelijk te maken; hij overwint nu gemakkelijk en komt, met een verschil van een 40tal meters tusschen hem en Distance, het eerst over de eindstreep in 5.26½ s. De tijd is zeer zeker niet mooi te noemen, daar op onze banen betere tijden werden gemaakt; o. i. komt dit, doordat de concurrentie te klein was en Möller op zijn gemak eigenlijk de baan kon afleggen. Tusschen Distance en v. d. Steen ontspan zich een hevige strijd om de 2e plaats, die echter aan Distance met een halve meter verschil ten deel viel. Tijden: 5 min. 30½ sec. voor beiden. Scheltema had het in de laatste ronde opgegeven.

III was de beslissingswedstrijd van no. 1.

Hieraan namen dus deel.

O. Trautn	tijden eerste keer	II sec.
J. W. Spinks	» » »	11½ »
Joh. J. Meyer	» » »	11½ »
A. E. Mc. Innes	» » »	11½ »

Na een valschen start, gingen de vier strijders mooi af. Trautn en Mc. Innes voorop. Spinks drie. Meyer vier. Meyer kon echter niet vooruit komen, daar hij achteraan liep en dus om voor te komen een bocht zou moeten maken. Spinks liep Innes voorbij, maar het mocht onzen Hollandschen kampioen niet gelukken den Duitscher voor te komen. Trautn was en bleef voor en kwam als no. 1 over de eindstreep in 10½ seconden. Spinks was tweede in 10½ seconde, terwijl Meyer met één meter verschil derde was. Mc. Innes kreeg kramp (geloof ik); hij ging ten minste mank van de baan.

Dat de tijd van Trautn vet gedrukt is, is om de volgende reden: Het erkende wereldrecord over de 100 yards is 10 seconden. Als men nu rekent dat 100 meter, 9 meter meer dan 100 yards, in 10½ seconde is afgelegd, zoo zou men tot de slotsom komen, dat 9 meter in ½ seconden moeten afgelegd worden om een even grooten tijd te maken als de looper van het wereldrecord, en daar dit een onmogelijkheid is, zoo zal op onze banen een wereldrecord geslagen zijn. Dit komt grootendeels door den goeden toestand van die baan.

IV. Hoogspringen. 1e Prijs: Zilveren Medaille; 2e Prijs: Bronzen Medaille.

1 Otto Trautn,	Sportclub Germania, Hamburg.
2 K. Willig,	Beemster.
3 M. C. Broekmeyer,	G. V. Sparta, Haarlem.

Was 't in de 2e afdeeling Meyer, die tegen 2 buitenlanders moest strijden, nu zou het een buitenlander tegen 2 Hollanders zijn. Meyer overwon de buitenlanders en de buitenlander overwon nu de Hollanders.

Trautn behaalde een hoogte van 1.70 meter, terwijl Willig op 1.55 meter afviel en Broekmeyer op 1.60 meter. Trautn overwon dus en Broekmeyer was No. 2.

Op dit nummer volgde: